

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

BALLET DU NORD / OLIVIER DUBOIS

Auguri

Temporada 2017-18
Del 23 al 25 de novembre de 2017
A les 20 h. Sala MAC. Preu 28€

Auguri

Auguri, la nova creació d'Olivier Dubois, és també l'última part de la seva trilogia *Étude critique pour un trompe l'oeil*. Al llarg de set anys, ha creat les quatre peces que componen aquest cicle, una recerca de la felicitat. L'obra compta amb 22 ballarins que, amb moviments explosius i desenfrenats, donen lloc a un esclat de joia i ansietat. Una peça intensa qualificada de bella i intel·ligent que va ser estrenada a la Biennial de Lió.

Amb *Auguri* Dubois posa al límit els cossos dels seus ballarins, amb un espectacle en què tant els intèrprets com els espectadors perden l'alè.

Olivier Dubois, segons alguns *l'enfant terrible* de la dansa contemporània, és el director del Ballet du Nord – Centre Chorégraphique National de Roubaix Nord-Pas de Calais des de 2014. Olivier, que ha ballat per a coreògrafs com Jan Fabre o Sasha Waltz, va ser escollit un dels 25 millors ballarins del món l'any 2011. Té una trajectòria internacional excepcional com a coreògraf, intèrpret i pedagog.

Acompanyats per la música hipnòtica de François Caffenne, durant 60 minuts els “dervixos corredors”, els 22 ballarins del Ballet du Nord que Dubois dirigeix des del 2014, travessen l'escenari a tota velocitat. Les seves trajectòries són lineals i zigzaguejants, amb canvis bruscos de direcció. Alguns tracen llargues corbes, altres descriuen itineraris sinuosos com si es tractés d'un eslàlom. Corren, sense que sapiguem cap a on ni per què. A vegades xoquen, dolça o brutalment. A vegades un alenteix la seva carrera, un altre accelera. A vegades, un ballarí alça a una ballarina, però aquesta figura no dura més d'un segon... i cadascú reprèn la seva carrera esbojarrada. Un efímer grup es forma, tres ballarins corren en la mateixa direcció, després, com partícules de mecànica quàntica, desapareixen.

Auguri és un fresc que pren elements prestats de allò diví i allò pagà, una coreografia per perdre l'alè, una allau, un tro, un llamp, un tsunami que pren possessió, en sentit literal, dels cossos. Una dansa basada en la interpretació física dels ballarins, que no corren per una medalla o un rècord. Corren com volen els ocells, que observaven els àugurs per endevinar el futur. Un pot fer-se la idea de que corre amb ells, tots sabem fer-ho, i conforme avança l'espectacle, en efecte... correm amb ells, patim i expirem amb ells.

Declaració d'intencions

Al començament hi haurà aquest paisatge, ondulat, dinàmic, infinit... Amb aquests turons, com ciutadelles, aquests observatoris que guaiten, vigilen. **Veure i ser vist.**

Després vindrà la simfonia, la música gloriosa en què els instruments es fusionen, s'afirmen els uns als altres i s'esvaeixen, generant una força poètica. Dialoguen i després desapareixen. **Ser.**

Per descomptat, també hi haurà els auguris, la «gossada» proteïforme, aquesta entitat complexa amb les seves normes ancestrals i secretes.

Quina «ciència» endevinatòria hauria de consultar per desxifrar l'enigma que em mostren aquests auguris? Quin futur radiant m'ofereixen? Quins terrors m'asseguren?

Àligues, voltors, mussols, garses, milans, corbs... tants ocells com interpretacions diferents.

Nord, sud, est, oest... tants indicadors com escales diverses, del terror a la fascinació. **Entendre.**

Tot tindrà a veure amb córrer: córrer cap a alguna banda, trobar-nos al més ràpid possible, llençar els nostres cossos, dirigir-los, córrer per fugir, per escapar, per esquivar el destí.

Corredors/ballarins generadors de felicitat i ansietat. Una allau, un llampec, un tro, un sisme submarí... Són els elements secrets, impredecibles, que amb el seu poder colpegen i destrueixen.

Finalment, s'elevaran els nostres cossos, el nostre cercle frenètic, deixarem el terra per enlairar-nos cap a... el diví, altres horitzons, i desapareixerem. **Deixar d'existir.**

És la visió més endevinatòria del món. Així com l'**ornitomància** era un mètode antic d'endevinació basat en l'observació del vol i el cant dels ocells, l'**antromància** seria l'endevinació del que deixaria de ser *l'estudi dels morts* per esdevenir l'observació dels moviments i els sons dels éssers humans.

Olivier Dubois

Fitxa artística

Creació **Olivier Dubois**

Disseny escenografia i decorat **Olivier Dubois**

Assistent **Cyril Accorsi**

Il·luminació **Patrick Riou**

Música **François Caffenne**

Assistent musical creació **Stéphane Magnin**

Direcció tècnica **Robert Pereira**

Vestuari **Chrystel Zingiro**

Entrenador **Alain Lignier**

Notació **Estelle Corbière**

Ballarins **Youness Aboulakoul, Benjamin Bertrand, Camerone Bida, Mathieu Calmelet, Virginie Garcia, Karine Girard, Inés Hernández, Steven Hervouet, Shirwann Jeammes, Sébastien Ledig, David Le Thaï, Aimée Lagrange, Clémentine Maubon, Cherish Menzo, Thierry Micouin, Aurélie Mouilhade, Loren Palmer, Sébastien Perrault, Rémi Richaud, Sandra Savin, Justine Tourillon, Tessa Vidal**

Producció Ballet du Nord – Olivier Dubois Centre Chorégraphique National Roubaix Hauts-de-France

Coproducció Biennale de la Danse de Lyon, Kampnagel-Hamburg, Théâtre National de Chaillot, Opéra de Lille, Grand Théâtre de Provence, Festival TorinoDanza, La Faïencerie-Théâtre, scène conventionnée de Creil, Institut Français of Istanbul and Fonds Transfabrik – Fonds franco-allemand pour le spectacle vivant

Amb el suport Institut Français, Métropole Européenne de Lille, Institut Français d'Espagne

Durada 60 minuts

AirFrance i Levi's hi donen suport com a patrons.

Biografia d'Olivier Dubois

Director del Ballet du Nord des de l'1 de gener de 2014 i escollit un dels 25 millors ballarins del món el 2011 per la revista *Dance Europe*, Olivier Dubois té una trajectòria excepcional com a coreògraf, intèrpret i pedagog.

Nascut el 1972, Dubois va crear el seu primer solo, *Under cover*, el 1999. Ha actuat en nombroses ocasions per a reconeguts coreògrafs i directors: Laura Simi, Karine Saporta, Angelin Preljocaj, Charles Cré-Ange, el Cirque du Soleil, Jan Fabre, Dominique Boivin o Sasha Waltz, entre d'altres. Des del 2005 ha encadenat diferents èxits com a coreògraf: després del duo *Féroces*, amb Christine Corday, per al Théâtre de l'Esplanade de Saint-Etienne, el 2006 la Societat d'Autors i Compositors Dramàtics (SACD) i el Festival d'Avinyó li van proposar la creació d'una peça (*Pour tout l'or du monde*) en el marc de «Sujet à vif». El juny de 2007, el Sindicat Professional de la Crítica (teatre, música i dansa) li va concedir el premi especial del jurat per la seva trajectòria com a intèrpret i per aquesta peça. Els anys 2006 i 2007 també va presentar les dues parts del projecte BDanse: *En Sourdine* i *Peter Pan*. El juliol de 2008 va crear *Faune(s)* al voltant de la peça *L'après-midi d'un faune*, de Nijinski, al Festival d'Avinyó, i el mateix any va ser guardonat amb el primer premi Jardin d'Europe a Viena.

El 2009 va exposar durant un mes al Centre National de la Danse la mostra «L'interprète dévisagé». Els Ballets de Monte-Carlo li van encarregar la peça *Spectre*, que va presentar l'1 d'abril de 2010. El mes de setembre del mateix any, va estrenar una altra creació a la Biennal de la Dansa de Lió, *L'homme de l'Atlantique*, un duo amb música de Frank Sinatra.

Sempre disposat a diversificar la seva obra, el gener de 2009 Olivier Dubois va signar la coreografia de *La Périchole* d'Offenbach per a les òperes de Lille, Nantes i Limoges, amb una posada en escena de Bérandère Jannelle. El novembre del mateix any, va començar una trilogia, *Étude critique pour un trompe l'oeil*, amb la peça *Révolution*, creada a la Ménagerie de Verre de París. El desembre de 2011 va presentar la segona part de la trilogia, el solo *Rouge*. Finalment, la tercera peça, *Tragédie*, es va estrenar al Festival d'Avinyó el 23 de juliol de 2012, i actualment encara segueix de gira.

En paral·lel a les seves activitats com a coreògraf i intèrpret, dona classes i dirigeix nombrosos tallers per a diferents companyies i escoles de dansa de tot el món: l'Òpera Nacional de Viena, l'Escola Nacional d'Atenes, l'Òpera Nacional del Caire, Troubleyn/Jan Fabre, el Ballet Preljocaj, l'Escola de Belles Arts de Mònaco... A més, el 2012, en virtut del seu prestigi, va obtenir la titulació de professor de dansa.

D'altra banda, el maig de 2011 va dirigir una peça amb 120 ballarins amateurs a Le Prisme d'Elancourt titulada *Envers et face à tous*. Va reprendre el projecte el mes de maig de 2014, en el marc de «Made in Rbx». En el context de Marsella 2013, Capital Europea de la Cultura, va crear *Élégie* per al Ballet Nacional de Marsella. El 2013, fou nomenat millor coreògraf als premis Danza & Danza per les peces *Tragédie* i *Élégie*.

El mes de gener de 2015 va crear *Mon élue noire Sacre # 2*, i el juny del mateix any va presentar, en el marc del seu programa «Made in Rbx» al Ballet du Nord, l'estrena de *Mémoires d'un seigneur ou l'homme disparu*, amb la participació d'un ballarí de la seva companyia i de 40 ballarins amateurs.

El mes d'agost de 2016, una altra peça grupal amb 22 ballarins va tancar la trilogia *Étude critique pour un trompe l'oeil: Auguri*, creada a l'Internationales Sommersfestival d'Hamburg i estrenada a França a la Biennal de la Dansa de Lió.

Ballet du Nord

Descobrir indrets encara desconeguts.

Perdre's.

Anar més lluny en camins que ja s'han recorregut.

Buscar els nostres records i les nostres consciències.

Viatjar.

Visualitzar l'horitzó com ho fa un explorador, amb curiositat, ple de dubtes però amb la certesa de ser aquí, en aquest lloc concret.

Aquí, allà i a tot arreu.

Canalitzar el que és excepcional.

Murmurar, parlar, cridar, xisclar... dialogar!

Crear i deixar que els altres creïn.

Ser i deixar que els altres siguin.

Connectar, implicar-se. Reconèixer-se. Subscriure, escriure, donar suport...

Resistir!

Entrevista a Olivier Dubois sobre *Auguri*

***Auguri*, la nova creació d'Olivier Dubois, és també l'última part de la seva trilogia *Étude critique pour un trompe l'oeil*. Al llarg de set anys, ha creat les quatre peces que componen l'obra: *Révolution* (2009), *Rouge* (2011), *Tragédie* (2012) / *Auguri* (2016). La fi d'un cicle a la recerca de la felicitat, aquest és el repte que es planteja el director del Ballet du Nord, implicat en una dansa molt carnal i creada amb extrema precisió.**

És *Auguri* la continuació de *Tragédie*?

Des que vaig crear *Tragédie*, vaig tenir clar que em faltava una darrera exploració en aquesta cerca universal... la de la felicitat! *Tragédie* és el pas de l'ésser humà, de la seva consciència. *Auguri*, en canvi, és la cursa de l'home cap a un absolut... la felicitat. L'ímpuls, la recerca d'un altre lloc. La felicitat possiblement és un altre lloc!

Per què aquest títol, *Auguri*?

D'una banda, pel terme italià que es fa servir en les felicitacions (*auguri* és la forma italiana per a *enhorabona, felicitats* o *per molts anys*). Però sobretot fa referència als auguris, a les trajectòries de les aus que, segons les diferents espècies, revelen el futur... *Auguri* s'ha d'observar, escrutar, de la mateixa manera que observem els ocells, els eixams, les estrelles. Estic convençut que en les trajectòries vitals dels éssers humans hi ha un destí que es revela... Hem d'aprendre a llegir la nostra humanitat, reapropiar-nos de la nostra part més mística. *Auguri* és una invitació a l'ímpuls que conté els nostres destins i a la comprensió de la humanitat com una organització secreta. En els nostres impulsos i les nostres trajectòries: el futur del món. Un teorema místic.

Per a la música, parles de simfonia?

Sí, una simfonia electrònica, perquè la desmesura que representa tenir 22 intèrprets sobre l'escenari mereix un entorn sonor, musical, que doni suport, que aguanti, que envaeixi. Com en les altres peces, el compositor de la música és François Caffenne. Si crear per a 22 homes i dones és tota una aposta coreogràfica, crear una simfonia és un repte tan o més audaç pel que fa a la música.

Per què vas escollir aquest motiu de la cursa?

L'èxode (la cursa cap a la sortida del cor a les antigues tragèdies gregues) és la darrera part de *Tragédie* i obre també *Auguri*. És la imminència d'un destí que es revela, la curiositat portada a l'extrem. No puc negar tampoc que hi ha una mena de destí obscur, com si la felicitat vingués després... Hi ha una cursa, una revolta vital.

Què vols dir amb el títol general de la trilogia, *Étude critique pour un trompe-l'oeil* (Estudi crític d'un artifici)?

És afirmar que la recerca de la nostra humanitat és també la nostra raó de ser en aquest món. Que aquesta visió està feta de nosaltres mateixos, de les nostres ànimes, els nostres cors, les nostres suors, els nostres crits. Ho entenc també com un atac frontal a la intel·lectualització, que considero un acte morbós en l'art. Reivindico una aproximació humana a l'art per mitjà de l'ésser, d'allò de què estem fets. Defenso la intel·ligència de la sensació. Allà on avui és urgent substituir el cos, l'home, al cor de l'essència del món, ja que en depenen la nostra vitalitat i les nostres vides.

Paraules recollides per Gallia Valette-Pilenko

PREMSA
MERCÈ ROS
93-256 26 14
mros@mercatflors.cat
www.mercatflors.cat

MERCAT DE LES FLORS
Consorci format per

Amb la col·laboració

